

Till Stiftsfullmäktige i Skara Stift

Motion

Vända trenden 2:

Frivillig utbildning i naturvetenskap för präster och församlingspedagoger.

Sammanfattning

Kyrkan tappar medlemmar. Orsaken är dels ekonomisk, men troligen är det mest fråga om att vårt budskap betraktas som otidsenligt eller till och med falskt.

Ett omfattande flöde av mail visar att många, inte minst ungdomar funderar mycket över frågor om tro och vetande. Men också att kyrkans företrädare inte lyckas ge trovärdiga svar på deras frågor.

Såväl ateistiska organisationer, som samhällets institutioner motarbetar aktivt den kristna tron. Kyrkan är i huvudsak passiv inför den aktiviteten. Viktigaste anledningen är att våra företrädare saknar de kunskaper som skulle ha behövts.

Förslaget i den här motionen går ut på att ordna kurs(er) i avancerad naturvetenskap. Kursen skall vara befriad från matematik, men tränga djupt in beskrivningar av universum från galaxer ner till Higgspartikeln (som inte i sig har något med Gud att göra trots att den har kallats gudspartikeln).

Bakgrund

Under flera år har Svenska Kyrkan haft ett sjunkande medlemsantal. Skara Stift är inget undantag i det avseendet. På senare tid har antalet utträden ur kyrkan minskat något, med det är fortfarande en ganska dramatisk minskning. Som stiftets budgetprognoser visar, så leder det här till ökande ekonomiska problem under de kommande åren.

Minskningen har flera orsaker, men gemensamt för dessa är att medlemskap i Svenska Kyrkan inte uppfattas som angeläget. När man då också finner att en genomsnittlig medlem kan spara omkring 120 tusen kronor på utträde, så är inte steget långt. Det finns som bekant organisationer, vilka gärna är behjälpliga med den sortens information.

Det som ändå håller kvar majoriteten av medlemmarna är möjligheterna till kyrklig begravning och vigsel, liksom dop och konfirmation, troligen i nu nämnd ordning. Men allt efter som billigare alternativ kommer fram minskar intresset att stanna kvar i kyrkan eller bli medlem av dessa skäl.

Framför allt tycks det vara ungdomar som försvinner. Inte så att de aktivt går ur, utan genom att de aldrig kommer in. Kullarna av konfirmander minskar tämligen stadigt, och snabbare än det genomsnittliga medlemsantalet. Orsaken är framför allt att de, liksom befolkningen i allmänhet, är utsatta för propaganda mot kristen tro.

Ungdom och sanning

Under tonåren formas man till stor del som människa, och under den här tiden tar man också ofta viktiga steg när det gäller att skaffa sig världsbild och livsåskådning. Mer än senare i livet, är man angelägen om att det man tror och gör är sant och rätt. Den som då tycker sig se att kristen tro är en logisk eller moralisk omöjlighet måste rimligtvis vända sig åt andra håll. Frågan om tro och vetande

tycks inte vara särskilt aktuell för de flesta vuxna, men den är det bland ungdomar. Mina publikationer gör att jag får ganska mycket e-mail om dessa frågor från ungdomar. Jag skall ge ett par exempel.

Första exemplet, som handlar om döden och skapelsen:

....om [Gud] har gjort detta genom en evolutionsprocess där tusentals individer var tvungna att dö innan de första medvetna människorna uppstod, kan jag inte tro att Gud finns. (Utdrag ur ett mail som handlar om skapelse och evolution.)

Om ingen kan ge en sådan här gymnasieelev korrekt svar, så finns risken att han blir troende ateist när han upptäcker att argumenten för evolution är oerhört starka. Och att kreationistiska teorier till stor del bygger på falska fakta.

Andra exemplet, som handlar om naturkonstanternas finjustering:

Att räkna ut sannolikhet baklänges blir helt skevt.

Sätt fyra personer kring ett pokerbord och dela ut samtliga kort i en välblandad kortlek till dessa fyra personer. Alla visar sina kort och noterar vilka kort de fick och i vilken exakt ordning de fick dem. Sedan samlas korten in, blandas och delas ut på nytt, om och om igen tills exakt samma kombination kort återkommer.

Dessa fyra spelare skulle mycket väl kunna bli sittande tills solen slocknar om några miljarder år innan det inträffar. Men ingen av dem skulle därmed frestas att nå slutsatsen att den första handen de fick aldrig inträffade av en slump, eftersom det helt enkelt var för osannolikt.

Den här flickan är mycket intelligent, men tror att hon har hittat ett starkt argument mot tron. (Detta är bara ett kort utdrag ur ett långt mail.)

Båda de här ungdomarna söker sanningen. De vill inte bygga sina liv på lögnar eller fantasier, men för att kunna tro, måste de få tron att gå ihop med verklighetsuppfattningarna.

Propaganda mot tro

Ett exempel på hur barn redan tidigt utsätts för ateistisk propaganda har vi i skolans värld. Där undervisar man redan i de första årskurserna om Bibelns och andra religioners skapelseberättelser, med deras beskrivningar av hur Gud har skapat världen. Litet högre upp i årskurserna återkommer man till dessa, så kallade skapelsemyter. Genom att använda ordet myt, vill man framhålla att det inte har med verkligheten att göra. Skolan säger att så trodde människor förr, innan man visste bättre. Men nu vet man att det inte är Gud som har skapat världen, utan att universum har kommit till genom Big Bang.

Det senare är förstås korrekt, och det är just så propaganda måste vara utformad. Man måste ge väl utvalda avsnitt av korrekt information presenterad så att den naturligt leder till den önskade slutsatsen. Samtidigt tigger man om information som leder till någon annan slutsats.

I det här fallet ser man till att inte ställa frågan om vem som startade Big Bang.

Inte heller tar man upp det faktum att alla naturkonstanter måste vara inställda med en oerhörd precision för att liv skall vara möjligt i universum (den så kallade antropiska principen).

Den här typen av propaganda fortsätter genom hela skolsystemet. Enligt läroplanen skall elever fostras till kritiskt tänkande. Den bistra verkligheten är att de bara får tänka kritiskt om de tänker i "rätt" riktning. Den elev som ifrågasätter "fel" saker kan räkna med sänkt betyg.

Det här fortsätter ända upp på universitetsnivå. Nyligen skrev ett antal professorer i Lund en artikel i Svenska Dagbladet, där de vänder sig mot att experiment inom parapsykologi ens tillåts. Detta

utan att ens ha läst artikeln där resultaten ifråga beskrivs.

Problem, som Wigners paradox, vilken handlar om observation inom kvantfysik, nämns inte ens i våra universitetskurser i fysik. Samma sak med relativitetsteorins tvillingparadox. Först på doktorandnivå får studenterna (i bästa fall) de kunskaper som behövs för att lösa paradoxen.

För några år sedan kom ett beslut från styrelsen för Chalmers Tekniska Högskola, vilket i huvudsak går ut på att Gud inte får nämnas i doktorsavhandlingar. Alltså en form av rent ateistisk censur.

Propagandan mot tro sprids på många nivåer i samhället. Till största delen är den ovetenskaplig eller direkt felaktig. Följden är att allmänheten långsamt indoktrineras med "vetskapen" att religion sysslar med något som saknar förankring i verkligheten.

I huvudsak får propagandan stå oemotsagd. Anledningen är att kunskaper som behövs för att motverka propagandan saknas bland kyrkans företrädare.

Kurs i avancerad naturvetenskap

Den ateistiska propagandan bygger så gott som helt på en världsbild, som rasade samman för hundra år sedan, men som har levt kvar i allmänhetens medvetande. Det är ganska lätt att smula sönder propagandan. Men för att göra det måste man kunna visa var den drar felaktiga slutsatser. Eftersom den utgår från kvasivetenskap inom områdena fysik, kemi och biologi, behövs djupa kunskaper för att slå hål på myterna.

I praktiken är universitetskurser oanvändbara i det sammanhanget. Anledningen är att man behöver minst en termins matematikstudier ovanför gymnasienivå för att kunna förstå universitetens undervisning inom avancerad fysik och kemi och biologi. Utbildningarna inom de områdena är dessutom väldigt långa och består mest av material som inte behövs i dessa sammanhang.

Vad som behövs är en kurs i avancerad naturvetenskap, vilken dels fokuserar på områden av betydelse för världsbild och livsåskådning, och dels är huvudsakligen rensad från matematik.

Det finns många som anser att man inte kan undervisa i fysik utan hjälp av matematik, men det stämmer inte. Matematiken är ett bra verktyg som gör undervisningen lättare, men den är inte alls nödvändig. Jag kan säga det mot bakgrund av att jag under mer än 40 år har undervisat i fysikalisk kemi och kärnkemi och utvecklat flera kurser inom de områdena. Även skrivit kurslitteratur.

Ett par områden inom en sådan här kurs behöver faktiskt trots allt matematik. Om man skall kunna förstå vad som händer om något blir större än oändligt, (så kallad transfinit aritmetik), så behöver man en del matematik. Likaså om man skall kunna förstå egenskaper hos rymder som har mer än tre dimensioner.

Som exempel på det senare, så föreställer vi oss gärna att om Jesus är utanför ett hus med stängda dörrar, och plötsligt finns därinne, så måste Han ha gått genom väggen. Eller genom taket eller golvet. Eller också måste Han ha materialiserats därinne. Inget av dessa alternativ behöver vara korrekt. Den felaktiga slutsatsen är en följd av att vi tänker i tre dimensioner.

Det finns ytterligare ett par områden som kräver matematik. Men några timmars undervisning är tillräcklig för att ge vad som behövs.

Här följer förslag till innehåll i en kurs.

Astrofysik:

Universums start och utveckling
Stjärnors bildande, liv och död
Uppkomsten av grundämnen

Relativitetsteori:

Tidens och rymdens relativitet
Tyngd och acceleration
Massa och energi
Krökt rymd
Svarta hål

Kvantfysik:

Materia är samtidigt vågor och partiklar
Föremål kan vara på flera platser samtidigt
Föremål kan röra sig åt olika håll samtidigt
Framtiden obestämd (fri vilja)
Observatörens roll i universum
Omvänd kausalitet (att påverka det förflutna)
Vad är tomrum?

Biologi:

Teorier för livets ursprung
Liv och termodynamik
Arters släktskap
Evolutionmekanismer (Darwins teori och alternativ)
Ekologi

I alla de här sammanhangen skall följderna för det teologiska tänkandet tas upp.
Liksom ateistiska argument och deras svagheter.

Förslag

Mitt förslag är att pengar avsätts till att ge intresserade medarbetare, framför allt präster och församlingspedagoger möjlighet att delta i sådana här kurser. Den största kostnaden i sammanhanget är deltagarnas löner, eftersom deras ordinarie arbetsuppgifter måste göras av någon annan medan de är frånvarande.

Man kan börja med studiedagar som behandlar något delområde. Visar det sig att intresset för fortsättning är stort, så kan man utvidga det till kurser som omfattar en till två veckor. Alternativt ge serier av studiedagar som behandlar sådana här teman.

Hemsjö 2012-11-12

Allan Emrén